

Posudek diplomové práce Jaromíra Kačerovského: Abélardova koncepce tolerance jako inspirace interkulturního dialogu v současném světě

Na úvod musím poznamenat, že předložená diplomová práce je druhou, kompletně přepracovanou verzí původního textu, který obsahoval zcela nepřijatelné množství formálních i obsahových nedostatků. V tom smyslu oceňuji vytrvalost a ochotu autora práci přepsat a dostudovat nezbytnou sekundární literaturu, která byla v původním textu poněkud jednostranně orientovaná a neodrážela současný stav abélardovského bádání, včetně zcela chybějící souvislosti s aplikovanou etikou. Text je tedy zcela novou verzí původní práce. Autorovo zázemí je původně čistě filozofické a jeho náhled do světa křesťanské teologie a teologické etiky je předpokládám formován především dvěma lety navazujícího magisterského studia aplikované etiky, nikoliv formálním zakotvením v žité křesťanské tradici. K tomuto úsudku docházím na základě původní perspektivy, kterou práce J. Kačerovského nabízela a která byla velmi vzdálená teologickému předpokladu Boží existence a interpretaci událostí v horizontu dějin spásy. Prezentovaný pohled na Abélarda a jeho dobu naopak čerpal ze zázemí historických a filozofických komentářů vzniklých před r. 1989, čili se opíral spíše o marxistickou historiografii a její výklad náboženských fenoménů. Pro tento obrovský kus cesty, který autor diplomové práce od počátku svého studia ušel, bych práci přes její formální i obsahové nedostatky doporučila k obhajobě.

Autor si vytyčil za svůj cíl popsat etickou koncepci dialogu P. Abélarda, kterou filozof načrtl ve svém spise *Dialog mezi filosofem, Židem a křesťanem*. Nejde o nahodilou volbu, protože právě tento spis bývá považován za jednoho z klasických předchůdců moderní filozofie a etiky interkulturního a mezináboženského dialogu. Diplomant proto musel osvětlit, jakým způsobem středověký filozof pracuje s některými pojmy důležitými pro budování etiky dialogu a co z jeho koncepce vidí jako nosné pro současný mezikulturní a mezináboženský dialog.

Předpokládám, že hodnocení úvodní filozofické části práce bude obsahovat především druhý posudek, proto bych se ráda soustředila na připomínky, které se týkají zejména třetí kapitoly. Jsem ráda, že Jaromír Kačerovský poslední dvě podkapitoly (3.5 a 3.6) do textu těsně před odevzdáním práce doplnil, aby se tak pokusil naplnit cíl, který si předsevzal. Závěrečné podkapitoly ale podle mého názoru zůstaly spíše přehledem myšlenek několika současných teoretiků dialogu a chybí jim ústrojně propojení s abélardovskou reflexí dialogu. U kapitoly 3.6 mi není jasné, proč se zabývá postojem katolického magisteria k mezináboženskému dialogu (název kapitoly odkazuje k mezikulturnímu dialogu, ale obsah se vztahuje k dialogu mezináboženskému, což není totéž), když se přitom celá práce chtěla soustředit na to, jak může být abélardovská etika dialogu inspirativní pro současnou teorii a praxi mezikulturního a mezináboženského dialogu.

Závěr samotný se o takovouto syntézu v rámci diplomantových možností pokouší, ale myslím, že zdaleka plně netěží z autorovy předchozí četby Abélardových textů. Některé dobré podněty středověkého filozofa tak zůstaly pouze v náčrtu a roztroušeny uvnitř prvních kapitol diplomové práce, což je škoda, protože nelze říct, že by diplomant se středověkým filozofem a jeho koncepcí nevedl dialogu, ale není dotažená a přenesená do samotného závěru práce.

Přes tuto nedotaženost, větší množství stylistických chyb (které v textu zůstaly i po již proběhlé jazykové korektuře) a některé nezodpovězené interpretační otázky, u vědomí, že autor vyvinul skutečně maximální snahu o dokončení své práce, ji doporučuji k obhajobě s ohodnocením *dobře*.

V Římě, 6. 1. 2020

ThLic. Mgr. Denisa Červenková, ThD.